

Jo era un ocell

Algú va deturar el meu viatge, / sense cap caritat de so

Alda Merini va néixer el 21 de març a Milà i hi va morir l'1 de novembre del 2009. La que seria una de les grans poetes del Novecento italià va començar a publicar poemes quan només tenia 15 anys, amb *La presenza di Orfeo* (1953).

La seva vida i obra estan marcades per una alternança entre la bogeria -durant una temporada va estar internada en un centre de malalts mentals- i la lucidesa. Ara, per primera vegada, de la mà de Nora Albert i de l'Editorial Arrela (<http://www.editorialarrela.cat/>), l'escriptora ha estat traduïda al català amb el llibre *La Terra Santa* (<http://www.editorialarrela.cat/>).

cache/pdf/tmp/1558472111_9418129

Foto: Tony Linde

Jo era un ocell
de blanc i delicat ventre,
algú em tallà el coll,
per riure-se'n,
no sé.

Jo era un gran albatros
i voletejava sobre els mars.
Algú va deturar el meu viatge,
sense cap caritat de so.

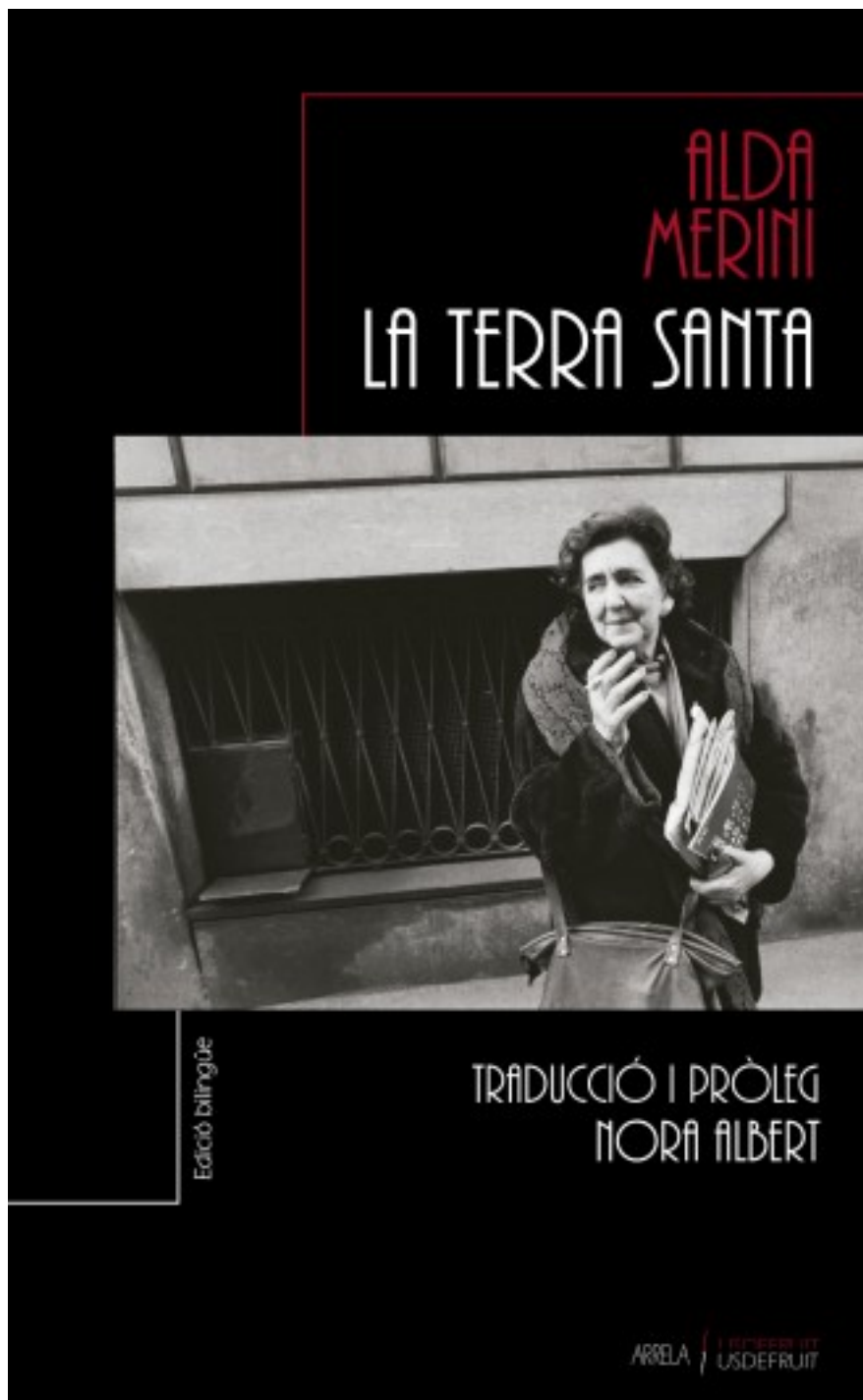
Però tot i esclafada per terra
ara canto per tu
les meves cançons d'amor.

Io ero un uccello
dal bianco ventre gentile,
qualcuno mi ha tagliato la gola
per riderci sopra,
non so.

Io ero un albatro grande
e volteggiavo sui mari.
Qualcuno ha fermato il mio viaggio,
senza nessuna carità di suono.
Ma anche distesa per terra
io canto ora per te
le mie canzoni d'amore.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=Z1le77oZKwM>

cache/pdf/tmp/1558472111_6930356

La Terra Santa (<http://www.editorialarrela.cat/>)

© Alda Merini
© de la traducció: Nora Albert
© Editorial Arrela, 2016